

g l a s

slovenske kulturne akcije

L. XII. 18 EL VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 31. VIII. 1965

OB DANTEJEVI 700 - LETNICI ROJSTVA

Ne bi bilo prav, če bi Slovenska kulturna akcija, ki je pred leti izdala knjižni prevod Dantejevoga Pekla iz Božanske komedije, stala ob strani ob svetovnih proslavah njegove 700-letnice rojstva. Ves svet govori o njej, vse radio-postaje in predavalnice širom sveta so polne besed o njem; po Italiji se vrše najrazličnejši kongresi domačih in svetovnih danteologov, ki skušajo vrednote Dantejevoga dela pomladiti za današnji svet. Papež sam pripravlja encikliko o njem, s katero bi se rad poklonil temu edinemu uradni katoliškemu pesniku in mu v imenu Cerkev dal priznanje, kakor njegov prednik Benedikt ob 600-letnici smrti. Urbi et orbi gre glas o Danteju — in naj bi mi ne pridružili svojega glasu v svetovni slavnostni orkester?

Naš prihodnji kulturni večer — Literarni odsek — bo posvečen Dantejevi osebnosti in njegovim problematikam, tako osebnim kakor literarnim. Predavatelj — prevajavec Pekla — bi se rad dotaknil — poleg njegovega življenjepisa, predvsem problematike njegove Beatrice in njenega razvoja do nastopa v Božanski komediji ter njene transfiguracije v kozmično silo, pomembno v svojem svetu, pa njen pomen za današnji dan. Označujoč ga kot najvišjega poeta, pa bi ga rad karakteriziral tudi kot bojavnika za prakrščansko čistost Cerkev in njeno ekumensko poslanstvo, kot borca za svetovni mir in še posebej kot — političnega izgnanca. V vseh teh treh položajih more dati sodobnim prizadevanjem svoje opozorilo in svet. Kot politični izgnanec pa more našemu političnemu zdomstvu reči morebiti celo pravšno besedo, ki nam je potrebna.

Še posebej pa bo del govora posvečenega *Danteju med Slovenci*, s čemer bo predavatelj Danteja postavil tja, kjer ga hoče imeti: ob ob 700-letnici rojstva proslavljenja tudi med nami.

Po govoru slede recitacije prevedenih odlomkov iz njegovih del: Sonetov, Novega življenja in Božanske komedije.

T. D.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA Literarni odsek

Osmi kulturni večer bo v soboto dne 4. septembra ob 19. uri v salonu Bullrich, Sarandi 41, Capital

S P O R E D:

OB SEDEMSTOLETNICI DANTEJA

Predava prevajavec Božanske komedije univ. prof. dr.
Tine Debaljak

Lepo prosimo točnosti iz ozirov na tiste, ki prihajajo točno in na predavatelja, ki ga zamujanje moti.

Glavna karakteristika našega časa je inflacija; povsod je opazna, celo na kulturnem polju terja od občanov neko zrcimanje za dogodke na znanstvenem polju in nekatere dobrine tehničnih iznajdb morajo danes biti v vsakem domu, če hoče gospodar doma korakati vstrik z napredkom časa, če hoče biti civiliziran.

Vendar nudi inflacija dve velikli nevarnosti: cene naraščajo, kvaliteta pa pada.

Tudi nas se loteva zob časa in nam grozi na polju, kjer smo najbolj ranljivi: kulturno ustvarjanje nas je v emigraciji skozi dvalet let ohranjalo in nam reševalo svoboden, jasen pogled na vse, kar smo si gradili. Kulturno delo pa je izrečen primer torišča, kjer bi umik od kvalitete pomenil smrt, skok v prazno. Brž ko bo storjen prvi korak, se bomo začeli loviti za gesli koristnosti, efektivnosti plehkih senzacionalnosti in pred pred nami bo praznina, vrgli se bomo v objem mušic enodnevnice, ki tako lepo in lagodno blažijo razbičane živce sodobne družbe.

Inflacija v obliki naraščanja cen bo zvesto podpirala to padanje navzod. Ker bodo morale biti cene knjig, revij, listov in umetnin na ravni s posledicami naraščanja cen, se bo mogoče ta ali oni ustrašil. Namesto, da bi vzdržal in nas podpiral z zvestobo kot naročnik ali kupec slovenskih publikacij, bo segal po plaži tujega tiska, ki ohranja svojo zunanjo privlačnost prav s tem, da sicer tudi za drag denar ponuja čim več tistega, kar bravcu ugaja pri pomirjevanju njegove vesti, nudi vse obliže za bolečine hipnosti — in to je tudi vse: za boljše, trajnejše, večna sredstva napredka in utrjevanja notranjega miru pa bodo morali skrbeti drugi z majhnimi nakladami del — in zato visokimi cenami, kakor jih nasilno narekuje inflacija.

Slovenci doslej nismo kazali znakov, da bi morali slediti taki poti. Vsa kulturna politika je stremela navzgor in kljub že tolikim pretresom inflacije — dejansko živimo v tej deželi v njenih klečah že dvalet let — je bila naša tiskana beseda najcenejša. Cenenost pa ni bila priložnost za ceneno kvaliteto: držali smo korak s časom. Če je to res in če upamo, da bo tako še v bodoče, potem ohranimo zvestobo naši knjigi, četudi bi nam razmere morale nalagati uravnovešene naših cen z nasilnimi posledicami inflacije.

SLOVENCİ IN JUGOSLAVIJA

Na sedmem večeru je dr. *Srečko Baraga* obravnaval témo: „Slovenci in Jugoslavija“ ter je bilo predavanje v vrsti večerov ob jubileju Kreka in Korošca zaključno in je skušalo podati poglede na rast naše politične zavesti in kulture na poti do Jugoslavije in izkušnje v dobi monarhije Karadžordževićev.

Večer je že pred polno dvorano začel predsednik SKA Ruda Jurčec in po pozdravu predavatelju podčrtal pomembnost navzočnosti krepkega zastopstva bratov Hrvatov. Že ob nastanku SKA je bila najlepša prireditelj, ki so nam jo oni omogočili, ko je bila razstava del Ivana Meštrovića, kolikor jih je bilo v Bs. Airesu. Že od početka SKA se je upostavila vez med SKA in hrvatskimi kulturnimi delavci in se poslej nikdar ni pretrgala; najtesneje je bilo sodelovanje pač s krogom okoli Hrvatske revije, zlasti s njenim urednikom prof. Vinkom Nikolićem. Ker se bližamo novim preizkušnjam, je želeli, da bi se te vezi okrepile; sicer nas res marsikaj ovira, vendar izvesti moramo vsaj tisto, kar je najnujnejše. Zato je prav lepo pozdravil navzoče goste ter zaželel, da bi obisk ne ostal osamljen. — Prav tako je izrekel dobrodošlico tolikim prijateljem in znancem, ki se doslej še niso vključili v naše delo in jih povabil, da se nam pridružijo s stalno udeležbo in pomočjo pri naših delih in prireditvah.

Predavatelj je snov zajel široko in jo v času, ki mu je bil na razpolago, mojstrsko izčrpal ter podal z vso preglednostjo. Zastavil se je na situacijo v letu 1918, ko so dogodki privedli vse tri narode v položaj, ki je bil preveč nejasen, da bi mogli biti nanj res pravilno pripravljene. Razvoj politike v prvi Jugoslaviji je to dejstvo do temelja razklani in privedel do tragičnih posledic; najdlje se je ustavljal pri osebnosti kralja Aleksandra in njegovih pomotah, slonečih na pododovanih principih, ki v novi državi, razklani na dva naroda zapadne orientacije in na narod, prežet z bizantinskim pojmovanjem urejanja državnih zadev niso mogli ustvariti nič pozitivnega, ker se je nazadnje vse usločilo v boj med monarhom - diktatorjem in narodi, ki so stremeli za uresničenjem in poglobitvijo demokracije.

Po odmoru je bila debata, ki se je po obsežnosti vidikov in razpravljanj zavlekla pozno v noč. Ponovljena je bila še izjava doktorja Krnjevića o neizpodbitni volji, da si Hrvati ustvarijo suvereno neodvisno državo, nakar je poleg drugih povzel besedo tudi prof. Ivo Bogdan, osvetlil hrvatski vidik ter se zahvalil za pozdrave hrvatskim zastopnikom ter se pridružil želji, da naj se stiki med hrvatskimi in slovenskimi kulturnimi delavci poglobijo.

Predsednik SKA je lep večer zaključil s poudarkom, da važnost političnega dela zelo narašča; veseli smo, da smo letos mogli osvetliti glavne probleme in ker je politika del kulturnega ustvarjanja, bomo tudi v bodoče posvečali vso možno pozornost ter ljubezen do področja, ki ni edino pri naši aktivnosti, ampak je važen del stremeljenja, ki bo tembolj uspešno, čimbolj bo slonelo na popolni svobodi in iskreni zavzetosti za uresničenje temeljnih pravic slovenskega naroda na poti do resnične ostvaritve slovenske državnosti.

Splošno zadovoljstvo in obilen aplavz predavatelju sta bila izraz zadovoljstva in upanja v nove pobude in uspehe na tem polju.

obrazi in obzorja

GLAS OB GLASOVH

Kak čuden občutek: na obisku pri neki prijateljski argentinski družini se sredi večera zasliši iz grl triletnega dueta „Jaz pa pojdem na Tirol“, potem pa še „Mi se imamo radi“. Oči mi zamišljeno zaidejo v pijačo, s katero poplakujem ledene rosne stene kozarca in tam zagledam našega hrvaškega prijatelja Viktorja Vido, kako s solznimi očmi prepeva „Gor čez izaro“ in kako se potem postavi — vsem opernim pevcem v vzor! — ter prične širiti stene male sobice s tisto „Ti si kriva, ljubeznjiva“, katero ga je še oče naučil v Kotoru.

Potem preidejo misli na nas, ki nam vsak dan pogosteje zvenijo po ušesih stavki raznih tujih melodij enodnevnih... in nato dodam k tem mislim še zjutraj prebrano pismo: „Medtem ko dobiva Prešeren po Evropi priznanje venikega evropskega pesnika, naši otroci po svetu recitirajo razne poete druge in tretje vrste, njega pa ne poznajo.“

* * *

Vsaka slovenska gramofonska plošča, ki naposled ni drugega kakor v knjigi suranjen izbran koncert, je živa celica, ki ohranja in širi ljubezen do lepe pesmi, narodne ali umetne.

Precej a vendarte premalo slovenskih plošč je bilo izdanih doma in v svetu. Domaca slovenska produkcija je zavrta, kakor pišejo eni v domovini, ker za narodno pesem ni več interesa, deloma pa, kakor trdijo drugi, ker Slovenci ne odločajo v tej industriji in ker Slovenija sama nima tovarne za plošče. Drugod pa je že tako, da pač vsakdo najprej v svojo malho tlači.

Zunaj v svetu bodisi ob strnjenem slovenskem ozemlju bodisi preko morja je seveda še huje. Ni najmanjša težava v tem, da živimo raztreseni, da ima umetnik komaj čas, da si pribori vsakdanji kruh in pa seveda, da dostikrat v trenutku, ko bi se marsikaj dalo izpeljati, ni razumevanja ne denarja, ki je kljub idealizmu potreben za izpeljavo idej.

* * *

Te dni smo doživeli novo presenečenje.

Kvartet FINK, ki ga sestavljajo Marija Fink-Geržinićeva, Neda, Marta in Božo Fink, je dober znanec ne samo nam v Buenos Airesu, ampak tudi drugim po svetu. Mnogi se ga spominjajo iz Ljubljane, nekateri imajo celo srečo, da jih poslušajo iz sedmih že v Ljubljani posnetih plošč. Velika večina med nami pa jih pozna po nastopih na koncertih; slišali smo jih po radiju in po TV, pa tudi po raznih ploščah, ki so jih pogumna slovenska podjetja spravljala tu na trg.

Kvartet je na svojih številnih koncertih, ki so želi priznanje pred argentinsko in domačo publiko, skoraj bi dejal sistematično prikazoval slovenske skladatelje, najsi je šlo za solo ali za petje v tercetu, kvartetu. Njih repertorij je potekal od Gallusa pa preko impresionistov, novoromantične dobe Novih akordov, do produkcije med obema vojnama (pozni Lajovic, Škerjanc, Tomc, Lipovšek), pa do sodobnih stvaritev, med nami do skladatelja Geržinića.

* * *

Zadnjič smo poslušali prvo ploščo Kvarteta Fink, iz serije treh velikih long play plošč, ki jih izdaja Slovenska kulturna akcija. Posnetek in izdelava plošče sta delo CBS (Columbia Broadcasting System), ene največjih svetovnih družb za izdelavo plošč na svetu.

Kakor se zdi, da je reprezentativna plošča slovenskih narodnih ter originalnih umetnih pesmi skladatelja Geržinića prišla na trg komaj morda še v pravem trenutku — vprašanje je, koliko smo ustvarili med nami navado poslušanja naših pesmi — tako brez dvoma drži, da je kvartet posnel svojo prvo veliko ploščo v trenutku, ko stoji vokalno in interpretacijsko na višku. Z drugimi besedami: pevsko je plošča nekaj dovršenega.

Prvo, kar se bo poslušavcem prozorno jasno prikazalo, je polna vokalna ubranost, kakršno smo doslej srečali morda samo še pri ploščah Slovenskega okteta, pa tudi popolna sproščenost podajanja, ki smo jo na koncertih včasih pogrešali.

Skladatelj Geržinič je v izvornih skladbah pa tudi pri priredbi slovenskih narodnih previjal glasove tako, da je ta polnost glasov prišla do izraza. Mirni glasovi pevcev, voskovina pod prsti skladatelja ali pa duhá narodne pesmi se prepletajo v dovršenost. Spremljevalec na klavirju — skladatelj sam spremlja vse kompozicije razen Na skali roža raste, ki je zapeta a cappella — je z vso diskrepcijo držal svojo dlan nad njimi.

Posamezne narodne pesmi, bodisi venčki narodnih pesmi prinašajo nov zrak v dostikrat kar šablonske priredbe. Videti je, da je skladatelj težil po ohranitvi duha, sloga, vendar pa se močno odklonil od cenene in kdaj zgolj učinkarske predelave.

Pa še nekaj, kar se morda zdi drugotnega pomena, nam pride na misel. Lepa lirična pesem, tiskana na slabem papirju, v nejasnem tisku — kaj vse izgubi! In sneta pesem?! — Naključje je hotelo, da smo v življenju slišali snemanja stotin plošč. Mislim, da lahko z povsem mirno dušo napišemo, da se nobena naša plošča glede kvalitete posnetka ne da niti primerjati s to. To pot — hvala Bogu! — ni mesta za slabo voljo, ki nas dostikrat obdaja, ko slišimo s trudom pripravljen spored, pri katerem pa petje zaradi slabega posnetka ne pride do izraza.

* * *

Plošča long play Kvarteta Fink, ki na eni strani prinaša narodne pesmi, na drugi pa kompozicije Alojzija Geržiniča, (štiri na besedilo Kafka Vodeba, eno na Bevkovo, eno pa na Vodebov prevod španskega Nobelovca Kamona Jiménezja) je brez dvoma naša pevsko najbolj kvantiteta pa tudi tehnično najbolj izdelana plošča. Prinesla bo našim domovom marsikako lepo uro, pa tudi prijateljem v svetu, ki bi jim radi kdaj pokazali tudi nekaj nasega slovenskega, darilo, ki ga lahko mirno in s ponosom izročimo. Prav tako pa ne more biti nobenega dvoma, da bodo tej plošči tudi doma mnogi z veseljem prisluhnili, mnogi s posebnim zanimanjem, ko se bo oglasila slovenska pesem, zapeta v tujem svetu.

* * *

S to ploščo se postavlja ob stran slikarske, kiparske, literarne in odrske umetnosti v zamejstvu nova vrednota k izvorni glasbeni produkciji. Posebne vrednosti bodo ob tem razne skladateljeve pripombe, ki jih je pisal ob prvih izvedbah posameznih pesmi, prikazujoč nam njih gradbeno in pa duhovno ananizo. (Glas dne 14. junija 1965 je ob prvi napovedi plošče na kratko povzel vse opise). In kakor je prva knjiga izdaj SKA bila samo začetek, tako upamo, da pričujemo s to ploščo svojo „diskoteko“, na katero bomo prav tako ponosni, kakor smo bili dozdaj na nase razstave, na izdajo knjig in revij. Redno izdajanje plošč bi moglo prikazati ne samo se druge bisere iz obsirnega repertoarja kvarteta Fink, moglo bi vzbuditi med nami druge interpretacijske ter skladateljske vrednote.

* * *

Vsaka taka plošča pa ni izdana samo v užitek, ali ljudem, sredi katerih živimo, v ilustracijo naših melodičnih, skladateljskih ali interpretacijskih kvalitet. Gre tudi za vazen — dokument. Tragika pevcu in gledališkega igravca, ki je do izuma snemalnih aparatov vsakemu umetniku grenila življenje, saj je za njim ostal samo še spomin, morda kak zapis ocene — je danes manjša. Danes poslušamo pevce, igravce, povsod se ustanavljajo instituti, ki skrbijo za arhiv, za „knjižnice“ pevskih in igravskih umetnikov. V zadnji številki neke ljubljanske revije smo brali, da se je tudi doma pričelo sistematsko delo na tem polju.

Mi zunaj lahko storimo, kar se pač storiti da. Rešimo, kar se rešiti da, tako bomo pokazali zanamcem, kako je tudi glasbeno in igravsko življenje po slovenskih centrih izven domovine raslo, se po svoje razvijalo, kako je bilo oplojeno in vendar ostalo slovensko ne samo po besedi ampak po duhu; morda včasih samo še po duhu. Ko snemamo naše pevce, naše skladatelje, pa spet ne delamo tega zgolj nam v užitek ali komu v bodočnosti za primerjalni material, ampak ker nam pomaga rasti. Zaradi celotne slike, pa tudi zaradi tega, da ne pretrgamo niti, ki vodi iz preteklosti do nas in od nas na vse strani, zaradi resničnosti, brez katere ni bodočnosti, je to delo lepo in koristno.

Z.S.

— „LUCES Y SOMBRAS - Luči in sence“ je naslov pesniški zbirki, ki jo je izdal arh. Viktor Sulčič, Zbirka, ki jo je opremil avtor in je tudi ilustrirana z arhitektonskimi koncepcijami, obsega osemindvajset pesmi v kastiljščini in na koncu tri pesmi v slovenščini: Sveti križ, Ribič je mlad, Naš Kras. Zbirka je posvečena sinu Hektorju Igorju. V uvodu pravi avtor, da „posveča knjigo kot majhen poklon našim mladim, tistim, ki so prišli v dežele ob La Plati po prvi svetovni vojni... Njihovi starši pa so že v otroških letih poslušali zgodbe o težavah, ki jih mora prenašati ubogi emigrant... Pri svojih starših so že čuli, kako je hudo, če mora kdo zapustiti domačijo svojih prednikov...“ Mladina naj torej iz pesmi črpa veličino ljubezni do domovine in njenih sinov. — Avtor arh. Sulčič je v začetku avgusta slavil svojo sedemdesetletnico. Tudi mi se pridružujemo čestitkam ob izidu zbirke, posebej pa se veselimo uspehov, ki jih je dosegel na svoji življenjski poti, zlasti med rojaki, ko se je kot oseben prijatelj in sodelavec pridružil naporom pokornih duhovnih voditeljev prve slovenske emigracije Jožetu Kastelicu in zlasti še msgr. Janezu Hladniku ter skupno z njimi gojil duhovne temelje za ohranitev slovenstva v svojem rodu in njegovih sinovih. Poleg pesništva in arhitekturi se je jubilant uveljavljal tudi kot slikar impresionistične smeri in je priredil več razstav. Ko je nastala Slovenska kulturna akcija, se je pridružil med naše sodelavce in se razveselil vsakega izida knjig in revij. Zelo rad prebira tudi naš list in se ga je vedno spomnil, kadar smo vabili za podporo in pomoč. Za vse se mu lepo zahvaljujemo; pesniška zbirka Luči in sence dokazuje vero in mladostni zanos avtorja — želimo, da bi ga ohranil še dolgo dobo let zdrav in čil, kakor je vedno.

— ZA SKLAD GLASA so darovali: g. Jože Mikelj, Ramos Mejija, 300 pesov; gđc. Renata Sušnik, Ramos Mejija, 500 pesov; g. prof. Ivan Prijatelj, Villa Adelina, 100 pesov; g. Ciril Markež, Merlo, 50 pesov; g. Jože Vodnik, Puerto Deseado, 1000 pesov; g. Simon Rajer, Bs. Aires, 328,50 pesov; g. Vuk Rupnik, Castelar, 500 pesov; g. Jernej Tomazin, Ramos Mejija, 100 pesov; g. Anton Podlogar, San Martin, 150 pesov; g. N.N., Bs. Aires, 50 pesov; g. Martina Černič, Villa Ballester, 150 pesov; g. župnik Hafner, Avstrija, 1.000 pesov; g. Zdravko Novak, ZDA, 4 dolarje. — Vsem prav iskrena zahvala!

— Prijatelj iz Evrope piše: „Tudi tukaj občudujemo agilnost Slovenske kulturne akcije, Glas prebiramo od črke do črke, kaj šele Meddobje... Občudujemo vašo z idealizmom prežeto požrtvovalnost in vam želimo mnogo blagoslova...“

— Prijatelj nam piše: „... v redu prejemam tudi Glas in sem vam hvaležen za jasno sodbo o nevarnostih za slovenstvo; pridružujem se vašemu mnenju, da v drugi Jugoslaviji ni samo komunizem kriv za uničevanje slovenstva... kaj pa je bilo v prvi Jugoslaviji krivo, ko smo tudi morali braniti osnovne pravice slovenstva... in kdo je bil kriv za atentat Puniše Račiča 20. junija 1928, ki je državo osramotil pred vsem kulturnim svetom? Tudi je bilo npr. že v prvi Jugoslaviji izobešanje slovenske zastave prepovedano...“

— Lepo priporočamo srečke loterije za Slovensko hišo. Dobite jih tudi v pisarni SKA in na Kulturnih večerih.

PLOŠČA KVARTETA FINK

Svojim izdajam poezije, pripovedništva in esejev, svoji knjigi o naših likovnih umetnikov, ki je tudi majhen album njihovih stvaritev, dodaja Slovenska kulturna akcija zdaj še prvo ploščo z glasbenimi umetninami.

Kvartet Fink je s koncerti — svetnimi in cerkvenimi — in z odajami po radiu in televiziji v prvi vrsti tistih, ki posredujejo slovensko umetnost ne le nam, ampak tudi tujemu svetu.

Prva njihova plošča long play (33 obratov; izvedba obeh strani traja ok. 35 minut) prinaša na eni strani dva kvarteta (Cest brezupna slast, s spremljavo klavirja, in Na skali roža raste, a cappella) in štiri samospeve (enega za sopran: Mrak, in tri za bariton: Jesenska pesem, Žalostno pismo in Ni ti dovolj) komponista Alojzija Geržiniča. Na drugi strani so njegove raznolike priredbe narodnih pesmi. Klavirsko spremljavo je oskrbel avtor.

Ploščo je odlično posnela Columbia. Zdaj je izdelan še ovitek po načrtu arh. Eiletza. Na njem najde poslušavec med drugimi besedila vseh pesmi s prve strani plošče.

To izvrstno izvedeno zbirko skladb in narodnih pesmi dobite v pisarni Slovenske kulturne akcije na cesti Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires. Stane 700 pesov in jo je mogoče plačati v obrokih. Naročite jo lahko tudi pri vseh poverjenikih Slovenske kulturne akcije, ter povsod, kjer prodajajo slovenske publikacije.

— Ljubljano in Zagreb je hkrati zelo pretresel nov dogodek. Dobrica Čošić, znan kot zagovornik beograjskega centralizma, ki se je razgalil že pred leti v sporu z Dušanom Pirjevcem, ko je slednji branil pozicije slovenstva proti srbstvu, je v zagrebški filozofski reviji "Praxis" silovito napadel Josipa Vidmarja zaradi njegovih skrbi za slovenstvo. Znano je, da Čošić piše po osebnih Titovih navodilih. Vidmar mu je že odgovoril v ljubljanskem „Delu“ dne 8. avgusta. Lista še nismo prejeli.

— Zavod za glasbeno in baletno izobraževanje ima poseben oddelek, ki ima posebno baletno srednjo šolo, kjer so letos končali študije prvi maturanti. Pouk traja osem let. Šolo vodi Lidija Wisiačkova, v profesorskem zboru pa so N. Marušková, M. Dobrškova, S. Polik in J. Mejlač. Ob koncu šolskega leta je bila produkcija gojencev in so nastopili vsi, od prvega do osmega.

— Ljubljansko študentsko naselje je priredilo poseben večer mladih pesnikov. Razbiti so hoteli nesporazumje, ki sodobno mlado poezijo v domovini spremlja, vsaj tako so se izražali v izjavah in pojasnilih. Tako so ugotavljali: „Doživljam, da je resnica nove situacije najintenzivneje orisana v pesmih Tomaža Šalamuna. Njegova pesem je krik; in krik je

kot točka — vseobsežen, totalen v svoji brezsežnosti. — Doživljam, da je krik edina možna resnična poezija naše situacije; situacije, ki jo imenujeta dve temeljni dimenziji: ustvarjanje človeškosti človeka in odtujenost, ki jo ustvarjanje vsakokrat razkroji. Tvoja človeškost je... v tem, da si to, kar nisi (čudno sorodno z mislimi Katarine Sienske, op. ur. Gl.); tvoja odtujenost je v tem, da, ko se vključuješ, ustvarjaš svojo samoto, ko uresničuješ svojo zvestobo, postajaš odpadnik. Neprestano padaš nazaj v to, kar si... Poročevavec o večeru, Rastko Močnik izjavlja, da kljubuje nesmiselnosti brezupnosti tega sveta, da si zgradiš svoj, zunanemu svetu nasprotujoči svet, ki mu vdihneš trdnost, če mu vgradiš kak metafizični princip.

— *Cerkev in UNESCO*: Pred kratkim je Sveta stolica imenovala za opazovavca pri UNESCO msgr. Giovannija Benellija. Cerkevni predstavnik je obiskal ravnatelja UNESCO Renéja Maheu in poudaril važnost delovanja te mednarodne ustanove za pospeše-

vanje kulture. Povedal je, da je zanj posebna prednost, ko začne nja svoje poslanstvo v „uri končila“, ko Cerkev izjavlja in dokazuje svojo voljo, da okrepi svoje sodelovanje in razgovor s svetom. Zagotovil je, da bodo katoliške ustanove lealno in dejavno sodelovale z UNESCO, kajti „UNESCO in katoliška Cerkev se srečujeta v istem prizadevanju za povzdigo človeka, za potrditev njegovega dostojanstva in za boj proti vsem diskriminacijam, ki ne spoštujejo pravic vsakega človeka do polnega razvoja svoje osebnosti. Ta želja po sodelovanju ne izvira iz političnega optimizma, marveč iz osnovnega teženja Cerkeve po tem, da s e uporabijo vsa sredstva za napredek in usovršitev človeka, in to na vseh področjih.“

„Naj si bo na vzgojnem področju, zlasti glede tako pereče in nujne alfabetizacije, naj si pa na področju ohranitve in obogatitve kultur ali na področju znanosti in tehnike, ki danes globlje posegajo v življenje narodov. Cerkev hoče odločno podpirati pobude UNESCO, saj se prav v imenu svojega duhovnega poslanstva ne le zanima za človeški napredek, temveč hoče zanj tudi dejansko prispevati.“

— Veronika Mlakar je solistka v skupini American Ballet Theatre - Jerome Robbins in je imela ob koncu sezone v glavni vlogi baleta „Giselle“ velik uspeh v gledališču Lincoln Centre v New Yorku.

— *Prispevka k poznavanju slovenske književnosti na Madžarskem*: L. 1963 je v Budimpešti izšla Zgodovina književnosti jugoslovanskih narodov (naklada 2000 izvodov). Napisal jo je kulturni posredovalec in prevajavec Zoltan Csuka; lektorsko delo sta opravila univ. predavatelj László Hadrovics in prevajavec D. Stojan Unjičić. Slovenski pesniki in pisatelji so še precej dobro zastopani, vendar je prav v tem delu največ napak. Zlo je seveda tudi, da so madžarski javnosti prikazani skozi prizmo komunistične ideologije. Tako npr. navaja pisec kot literarne zgodovinarje in kritike med obema vojnama samo Slodnjaka, Josipa Vidmarja in Ziheria.

Istega leta je v Budimpešti izšla tudi Antologija jugoslovanskih pesnikov, v kateri je prevedenih 35 pesmi slovenskih avtorjev.

Tiska se:

MEDDOBJE IX, 1-3

Okr. 180 strani

Izšlo:

Milan Komar

POT IZ MRTVILA

Zbirka esejev

Cena v Argentina 250 pesov

GLAS služi enemu cilju: širiti in poglobljati ljubezen do duhovnih dobrin slovenstva. Pošiljamo ga vsem: naročnikom in prijateljem — bodočim naročnikom. Toda stroški naraščajo! Prispevajte z veseljem za GLAS!

CORREO ARGENTINO SUC. 6	TARIFA REDUCIDA
	CONCESION 6228 R. P. I. 847847